

ZPRÁVODAJ

4.

Neděle 5. července 1992

".. a víte, že jsem vlastně rád...?"

Možná se vám to bude zdát hloupé, ale já jsem vlastně rád, že veřejná volba prezidenta dopadla tak, jak dopadla.

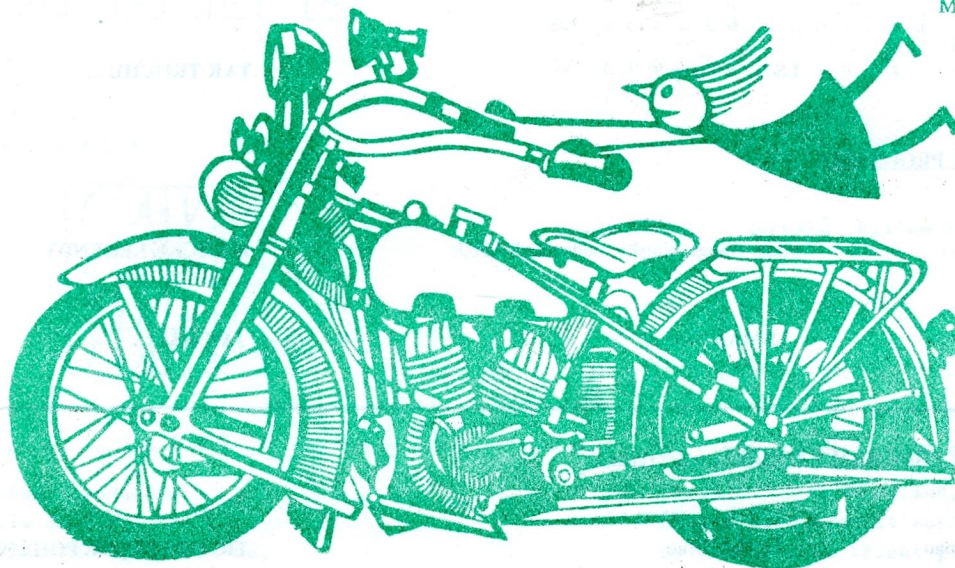
Pro mne je to totiž další krok k rozdělení federace, který si opravdu a velmi přeju. Čím dál víc to totiž začíná být jediná možnost, jak alespoň v jedné z republik udržet demokracii. Navíc - slyším-li stále ze Slovenska ony nehoráznosti, překrucování historie, lži a demagogii o "utlačaném slovenském národu", kterému Češi udělali vždy jen to nejhorší (mimořádně pod vedením soudruhů Husáků, Biľáků, Indrů a podobných), jsem velmi zklaman - a nemysleme si, že to jsou jen někteří ti nahoře, kteří mluví za ostatní.

Sám jsem byl vždycky přesvědčen naopak o nevýhodnosti spojení našich dvou republik pro českou stranu, osobně jsem se často setkával s důsledky přerozdělování prostředků na Slovensko, tiše jsem záviděl třeba zrovna rozpočty slovenských přehlídek, tisíce tam, kde my jsme mohli dávat jen po stovkách, ale nikdy jsem to nepočítal... Stejně jako se to nepočítá v rodině, nebo mezi opravdu dobrými přáteli.

Doufám, že nezvolení Václava Havla je opravdu krok k rozchodu a doufám, že se rozchod co nejdříve podaří, je to totiž naše jediná šance, jinak to bude POŘÁD TAK ! Jim se totiž náramně hodí to, že někdo jiný než oni může za všechno, co se nepovedlo; jak současným slovenským představitelům, ze kterých mám opravdovou hrůzu, tak - myslím si - i většině lidí. Oba národy bychom měly nějaký čas žít odděleně, abychom se snad jednou mohli navštěvovat a spolupracovat jako přátelé. Budu do krásných slovenských hor velmi rád jezdit jako do cizí spřátelené země, než jako teď do vlastní zneprátené.

A velmi bych si přál, aby Havel byl českým prezidentem! A s trochou škodolibosti čekám na toho slovenského. Kdopak to asi bude? Že by "Vladko"? Nebo snad kolega Kňažko ...?

Mírek Slavík

DNES SE HRAJE

PŘEDSTAVENÍ PRO VEŘEJNOST :

10.00 hodin :

ZŠ Husova : LS D-KLUB Plzeň
LS KUK Ratíškovice :
Divadélko Mír : LS KLUBÍČKO Bohumín :

OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ
O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ
PASÁČEK VEPŘŮ

14.00 hodin :

ZŠ Husova : LS POLI Hradec Králové :

ČERT A KÁČA

16.00 hodin :

ZŠ Husova : LS POLI Hradec Králové :
Divadélko Mír : LS ČMUKAŘI Modřišice :
Divadlo KP : LS V BOUDĚ Plzeň :

ČERT A KÁČA
LÉČBA NEKLIDEM
BLÁZEN PABO

18.00 hodin :

ZŠ Husova : LS D-KLUB Plzeň :
LS KUK Ratíškovice :

OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ
O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ

20.00 hodin :

Divadlo KP : LS "C" Svitavy :

TAK TROCHU ...

22.00 hodin :

Divadlo KP : LS V BOUDĚ Plzeň :

BLÁZEN PABO

PŘEDSTAVENÍ PRO SEMINARISTY :

14.00 hodin :

Divadélko Mír : LS KLUBÍČKO Bohumín :

PASÁČEK VEPŘŮ

16.00 hodin :

Divadlo KP : LS V BOUDĚ Plzeň :

BLÁZEN PABO

18.00 hodin :

Divadélko Mír : LS ČMUKAŘI Modřišice :

LÉČBA NEKLIDEM

20.00 hodin :

Divadlo KP : LS "C" Svitavy :

TAK TROCHU ...

DOPLŇKOVÝ PROGRAM :

16.00 hodin :

Plovárna : Marie Waage, Norsko, studentka DAMU:

AFRICKÉ LEGENDY

20.00 hodin :

Ústav soc. péče : LS MAK Svitavy :

JAK DÁL ...

DOPLŇKOVÝ PROGRAM V PONDĚLÍ 6. července :

19.30 hodin :

Sídlíště U stadionu : LS "I+I" Brno :

TŘI LOUTKOVÉ POHÁDKY
(Medvídek Flora
Kdo chce kofátka
O pyšné noční košilce)

20.00 hodin :

Sídliště Na šancích :

NÁMOŘNÍKOVO LOUTKOVÉ DIVADLO

Jiviny : KAŠPÁREK A UNESENÁ PRINCEZNA

VČERA PROBĚHLO :

vystoupení dua "MY DVA" od 16.00 hodin na Plovárně:

PUTOVÁNÍ S POHÁDKOU

(omlouváme se za pozdě otištěnou informaci, zpráva se k nám dostala až po uzávěrce včerejšího čísla - red.)

SEMINÁŘE

Začátek práce seminárních tříd je v 8.30 hodin v ZŠ Školní náměstí - Budova B, zvaná "Šedivka".

Od 8.30 do 10.00 hodin budou v jednotlivých seminářích probíhat diskuse o viděných představeních, kterých se mohou zúčastnit všichni zájemci z řad členů souborů, veřejnosti i hostů přehlídky.

Od 10.00 hodin semináře pokračují v interní práci, konec dopolední části je ve 12.30 hodin.

HODNOCENÍ PŘEDSTAVENÍ :

Interní diskuse poroty se členy hrajících souborů proběhne ve 21.30 hodin v Okresním muzeu, klubovně v I. poschodí.

OHLÉDNUTÍ ZA VČEREJŠÍM DNEM

ÚVAHY POROTY

nad jednotlivými představeními

Divadlo D-KLUB Plzeň: OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ

Text L. Aškenázyho je z přelomu 50. - 60. let, dobově zaměřený, s protiválečnou tématikou, naskytá se otázka, zda i nyní dokáže provokovat.

- Petr Lébl by byl raději, kdyby text byl P. Mláda a ne Aškenázyho, výtvarná stránka ho velmi zaujala, "přišel si na své"
- scénografie respektuje bizarnost textu, výtvarné detaily (růžičky, poušť, raketa) jsou krásnými pošetilostmi
- bohužel na úkor výtvarna se trochu vytrácí téma
- další problém je zřejmě v tom, že ač je zde daná dějová linie, tak postupně zapomínáme na cíl, který měl být vytýčen a ke kterému by inscenace měla směřovat
- představení možná působí jako série zajímavých čísel, ale tématický oblouk mu uniká
- pro některé porotce bylo mnoho rekvizit na scéně na úkor sdělnosti

LS KUK Ratíškovice: O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ

Pan prof. Císař seděl na představení velmi spokojen, protože si inscenace na nic nehrála, nemusel si lámat hlavu nad složitostmi, líbilo se mu moře a navázal s hrajícími ihned kontakt.

- nejpůsobivější moře, velmi jednoduché, herecky dobře zvládnuté
- problémy spíše v začátku představení, ke kterému by se mělo přistoupit stejně invenčně jako k moři
- dvě zmenšené postavy byly příjemným ozvláštňujícím?
- oceněna ironie, nadhled a komika hereček, protože u dam - hereček je toto vzácné
- příjemný, volný přístup k přiloze, která byla jen jakýmsi librem
- cenná hudebnost souboru, nebezpečí je v tom, aby nepřerostla samotný děj
- z Feldekovy nedůslednosti textové vyplývá i nedůslednost dramaturgická viz: Proč si Janek Kláru vlastně vzal? cituji: "...protože mne má ráda a má peníze" - stačí to??

LS POLI Hradec Králové: ČERT A KÁČA

- byl to průšvih
- o komediantství nemůže být ani řeči, přestože to má být "sranda"
- místy dochází až k trapnému pocitu
- dramaturgie neúnosná
- je nutno přiznat, že porotci, kteří představení už viděli, shodně pravili, že ač s problémy a nevyvážeností - inscenace fungovala - hlavně v komediální složce a navázání kontaktu s obecníkem

JAK JSEM TO VIDĚL JÁ ...

Soukromé loutkové divadlo POLI Hradec Králové : ČERT A KÁČA

Viděl jsem plný sál očekávání, které si nemělo kam sednout. Očekávání soukromého loutkového divadla = kvality (raději kupuju a obědvám i večeřím u soukromníků). Viděl jsem dále "Boika Polívku a Pechu" v jejich Comedii dell Arte před drahnými léty (scéna, fóry). Pak jsem viděl odvar V+W a nastudovanou a nazkoušenou "improvizaci" i předstírání přemýšlení. Ještě, že bylo horko. Dále jsem viděl přecházení z role do role a drobet jsem ztratil přehled, kdo je kdo. Čert s mechanickými rohy, který navíc "sakulent" donutil Káču, aby jí spadlo tělo - kdybych si toho nevšímal, tak pro jistotu sebou sekla několikrát. Následný "zcizovák" mi vysvětlil, jak se uvolňují rohy. Pak zase divadlo, upadne Chlupáč a pro změnu si natluče on. Čímž zblbne. Takže se čert praští taky a raději několikrát, aby byl povolnější a nechal se osedlat. Další "zcizovák" o tom, kudy že se to letí do pekla. V+W předvádí pyromanské efekty, abych jako divák viděl, že v pekle není sranda, aktualizace o tom, jak je nutno ukrást hodinky, aby nebylo poznat, že je nepozná... Na to se Obrčert praští o cosi 8x, čímž se svým intelektem dostane na úroveň svých podřízených a může s nimi komunikovat. Čerti mají úklidovou sobotu a skáčou tak, jak jim Káča píská. "Zcizovák" o tom, kdo teď divákům půjde říci něco inteligentního, ale pak se dozvíme, že to už nedohrají, protože jeden o nohy přišel a boty má na kolenou. Pak slovní vtípek o tom, jak si to Káča odskáče - předvedeno a Káča se dostane k muzice a těší se z toho převelice a V+W se ptají, na koho volají a pak nejen vidím, ale i si vyslechnu, že "Každá ovečka má zvonec a pohádka svůj konec" A to všechno hrají dva - a soukromníci: Tak to jsem viděl dnes poprvé.

LS D-KLUB Plzeň : OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ

Viděl jsem nucení talíře, aby vylezl, až se to nakonec povedlo. Už vím, že talíř se umí kutálet a některé i létat. Před svým vnitřním pažravým zrakem se mi objeví gurmánská laskomina chlupekých knedlíků se švestkovou omáčkou a růží, vonících po česneku a topinkách. Vidím, že talíř mají vrozenou vykutálenost a že jeden na jevišti je několika postavama. Pak se růžička odprejskla a talíř přišel o růžičku. Následuje dementní policajt (skvělá parodie) a raketové cvičení s přehrášlými typy raket. Žádná netrefí a tak musí přijít Josef s prskem, který se treffi, aby mohlo přijít závěrečné dojemno. Vidím světelné efekty a generály ze čtyřech světových stran, ten západní je nejmenší. Je banket a talíř se naplní a už mu ta růžička neschází a je celý rád a má veliké plastické oči a najednou je konec a tak jsem viděl slušnou hru s talířem a efekty všeliké a spoustu proměn jednoho herce a jedné scény...

LS KUK Ratíškovice : O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ

Viděl jsem tři černě oblečené a nesmírně sympatické ženské, které si hrají s kolotočem. On se točí a točí až se hlava točí a do toho vypravěčka vypravuje. Viděl jsem, jak lze ze Slováka udělat obyvatele Slovácka. Viděl jsem tři podnikatele Zmožky, která si dělají srandu z vydavatelství CARMEN, pak byl Janko chvilí

malý a chvíli velký, ale nejen on, i ti ostatní. Viděl jsem pěkné moře a žraloka, který měl zuby jak nože. Pak byla princezna škaradá a Janko zdrhnul a málem se utopil, neb prvně v životě ochutnal vodu, ale nějak to přežil a našel gramofon a podle něj poznal, že ho má princezna ráda a tak šup za ní, neboť má peníze a chalupu dostane od táty a pak byl ještě málem erotický konec, ale nakonec si to nechali na noc... Viděl jsem Škaradou princeznu...

LS ŠUPLÍK Bratislava : OBRAZ DORIANA GRAYA

Viděl jsem rámy a malé jeviště a Shakespeara a sympatické lidi, kterým jsem věřil, že ví co a proč hrají a tak jsem to celou dobu hledal s nimi a viděl jsem, že jsem to nedokázal. Celou dobu mě to teď mrzí, mám dojem, že bylo horko, a chtěl bych tu vstřícnost a touhu sdílet s nimi...

Saša Rychecký

Současně se omlouváme za veřejší výpadek textu, veřejší "Jak jsem to viděla já" psala Jitka Fojtíková.

PODNĚTNÉ A KONFRONTAČNÍ

výtahy z hodnocení krajských porot

LS D-KLUB Plzeň : OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ

Petr Mlád si s Aškenázem rozumí - styl humoru, schopnost předlohu předvést adekvátními výrazovými prostředky na jevišti, samozřejmě jeviště humorné, do malého prostoru, neboť je to dobře zvládnuté divadlo jednoho herce. Porota ocenila inscenaci a výběr loutkářských nápadů, které uplatňují především v první polovině představení - mimochodem představení, které stejně jako předloha, zaujme dětské i dospělé diváky.

Zpracovala: Vlasta Polednová

LS KUK Ratiškovice : O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ

Kolektivní úprava pohádky je divadelně hutná a vtipná. Slabší místo je klíčový zlom, kdy se Janek rozhodne, že si princeznu vezme, přesto, že je ošklivá. Hraje se plošnými loutkami před jednoduchou točnou - scénickým náznakem. Režie nevtrává, cť předlohu, neplýtvá samoučelnými efekty, ale je účinná a ve stylu předlohy. Herecké výkony dobré, samozřejmě zpěvnost všech interpretek. Může se hrát na velké scéně, ale vhodnější je komorní divadelní prostor.

Za porotu: J. Novák

POROTA O PÁTEČNÍCH PŘEDSTAVENÍCH

MALIČKOSTI OD DĚTÍ

Děti ze Žamberka předvedly v pátek odpoledne pásmo sestavené z textů Christiana Morgensterna, Edwarda Leara a Františka Hrubína. Morgenstern si pěkně pohrává se slovy a smyslu svého díla dosahuje nejlépe tím, že se mu posmívá. Lear zvláštně zpracovává triviální anekdoty - mnohdy vlastně rozvádí do příběhu obyčejný detail. Hrubín rozveršoval souvislý a mohutný

příběh o třídím útlaku a statečném odporu: Panovník povolává poddaného a pod výhrůžkou ("máš namále") mu ukládá, aby napravil, co královská milostlečna pokonila. (Otázkou zůstává, zda Honza přinesl brambory na hrad protože byl hloupý, nebo protože byl lidovým hrdinou a chtěl tím králi dokázat, že se nebojí...)

Vzpomeňme si a představme si, jak to asi vypadalo, když pánové Morgenstern nebo Lear poprvé předvedli své texty k veřejnému použití. Kolika ctihodným mužům z těch básní a básniček upadnul cvik? Jestlipak prošly tehdejší krajskou přehlídkou ohodnoceny jako PODNĚTNÉ A KONFRONTAČNÍ? Houby. To bylo křiku:

Dělá si z nás blázny !

Posmívá se starým lidem !

Posmívá se nám !

Takhle poesie nevypadá !

Je to blábol !

Chyťte ho ! (to si asi někdo spletl se zlodějem)

Když bylo nejhůř a čas letěl, když se ukázalo (jako naštestí vícekrát), že všichni mají právo žít - napadlo někoho hrozně chytrého označit tyto ZVLÁŠTNÍ básničky jako BEZE-SMYSLOVÉ, česky NON-SENSOVÉ - což má ještě výhodu, že cizost termínu přidává odbornou důstojnost a zmírňuje sprostotu takového chodě podceňování.

Zkrátka - básničky to přežily, jsou tady a lákají neposedné pošetlice k dalšímu hraní si. Jak skvěle se hodí hudebníkům ! I když tušíme, že polka nebo valčík by se na ně obtížně tančila... Vyžadují asi ZVLÁŠTNÍ zacházení. Zdá se, že se hodlají kamarádit jenom s určitými žánry ! A podobné je to s divadlem. Besídková choreografie se k těmto textům prostě nehodí. Děti zahrály hezky a roztomile - jak jinak, jsou to přece děti ! Dokonce ani loutky nepotřebovaly. Proč taky. Samy byly loutkami - vedené shora i zdola. V doběžích do řady mezi jednotlivými čísly dokonce připomínaly cvičence hromadných cvičení. Nejcennější byla místa, kdy se nic neřikalo, jen se hrálo: sbírání rozsypaných korálků, hádka kvůli něčemu... atp. To dětem slušelo. Tam se projeví daleko nejvíce... i když TO trvalo jenom chvíli. Podkladem vystoupení se staly texty odvážných, suverenních a svobodných autorů, kteří i v pokročilem věku dokázali řídit jako děti. Byli a pracovali drogově závislí na NEPATŘIČNOSTI, o které věděli, že některým lidem shazuje cvikry z nosů a jiné osvobozuje. Aby byla nepatřičnost nejenom sepsaná, ale i sehraná - za to se přimlouvá -

P.Lébl

MALIČKOSTI OD DĚTÍ II.

Pod tímto společným názvem jsme shlédli několik krátkých výstupů dětí, na kterých pracují v ZUŠ různých měst a pod různým pedagogickým vedením. Byli handicapováni příliš vysokým jevištěm - většina výstupů se totiž má odehrávat na stole, aby divák vše dobře viděl, bylo nutné improvizovat na zemi nebo pod jevištěm.

HOUSENKA - ZUŠ Třinec

dívka, spacák a motýlek na krku. S minimálními prostředky, vkusně a decentně, s dívčí koketérií se před našima očima přerodila housenka v motýla. Zajímavý byl samotný moment přerodu - čas, kdy byla dívka zakuklená ve spacáku obrácena k publiku zády a vyčkávala, měřila napětí mezi sebou a publikem až k okamžiku zrození motýla.

OŘÍŠEK - ZUŠ Plzeň

drobná etudka s veverkou a oříškem, ve kterém však místo oříšku sídlí červ. Chyběla dramatická zápleтка, vlastně to byla jen taková malá anekdota.

POHÁDKA O ŠEDÝCH A BÍLÝCH MYŠÍCH - ZUŠ Plzeň

velmi nápaditý a výpňvý výstup používající šedý a bílý papír jako doplněk přednášky o myši problematice. Vedle mě se ozval dětský uznaný hlásek: Ten toho ale o těch myších ví! Snad jen cedulky na stole mohly zůstat opřeny tak, aby byly čitelné během celé přednášky.

ROSNIČKA - ZUŠ Praha IO

výstup dvou dívek s malinkým divadélkem a malými loutkami žabiček - velice jednoduché, vtipné, dětsky hravé asi jako když si holky hrají s panenkami a pokojíčkem a náramně je to baví.

O KOMINÍČKOVI - ZUŠ Plzeň

tento výstup se měl jistě odehrávat na stole (sehnuta na zemi byla dívka v nevhodě), také loutky byly málo výrazné, zvláště černé pozadí jim moc neprospělo. Nápad s meluzínou, kdy hlas rezonoval v hrncích - komínkách, byl moc pěkný. Příběh však nebyl dramaturgicky dotažen do konce, chyběl důvod, proč najednou nevěsta kominíčka zase chtěla, když se na začátku bála, že jí zamaže pokojíček a možná proto upadal i temporytmus.

MOLITANOVINY - ZUŠ Praha IO

od začátku bylo zřejmé, že herec je zároveň autorem těchto téměř pantomimických výstupů s molitanem. Byl to vlastně sled gagů s výtvarně zajímavým předmětem, kterým se sám herec viditelně bavil. Stejně tak v druhém výstupu, kdy nožičky horolezce vystupovaly na horu z hercova těla. Byla by možné dodat: Jen tak dál.

CHODÍCÍ JITRNIC - ZUŠ Plzeň

velice vtipný výstup, na kterém je třeba ocenit hlavně herecký výstup sólisty, který diváky unesl a pobavil. Také jeho schopnost zahrát jak vážnou roli (Malý princ), tak tento živý komický výstup.

MALÝ PRINC - ZUŠ Praha IO

klasické zpracování předlohy S. Exupéryho s klasickými loutkami. Asi by se nic neztratilo z dobře vybudovaného vnitřního vztahu lišky a prince, kdyby byly použity jiné předměty, než klasické loutky a možná by jiné předměty přinesly větší prostor imaginaci jak malých herců, tak diváků

"Maličkosti" není možné hodnotit jako inscenace. Je dobré ocenit tvůrčí iniciativu dětí (některé spolupracovaly i na výrobě loutek a na vzniku textů), jejich schopnost zhmotnit text prostřednictvím loutek či předmětů a dát mu tak divadelní rozměr.

za porotu M. Míková

LS STRÍPEK Plzeň

Sluší se začít klady, což tentokrát nečiní problém. Především text Ivany Faitlové: promyšlený, soustředěný a pevně vedený v motivech - zkrátka dobrá práce na velice slušné úrovni. Za druhý pokus - a svým způsobem realizovaný pokus - o "velkou" režii; opět Ivana Faitlová. Říkám-li velkou režii, mám tím na mysli usilování o strukturalizovaný (rozvrstvený a mnohovrstevnatý) tvar. Což znamená spění k jisté stylové jednotě, neboť všechny ty prostředky by ve svých strukturních vazbách měly uskutečnit cosi, co bychom snad mohli nazvat baladickým šerosvitem. To vše - zdůrazňuji - není málo. Ale na straně druhé: neznamená to, že inscenace - ve svých složkách i v celku - nemá problémy. V textu je hned jeden velký, kardinální: nedotvořený - myšlenkově, problémově, morálně - příběh vojáka Martina. Což znamená také, že nemá svůj nutný - z nutnosti vyvěrající: nic jiného se nemůže

stát, všechno se musí odehrát takhle a ne jinak - dramatický oblouk. On ten Martin ke všemu vlastně přijde jako mimochodem, náhodou - a tak se také odehraje i šťastný konec. Jde vlastně o to, že v centru pozornosti nestojí velký oblouk Martinovy "mravní" nápravy, ale řada jiných epizod, jež se rozrůstají do hlavní linie; neúměrně se rozmnožují a rozšiřují. Tím se i představení prodlužuje, stává se delším a delším. Leč abychom nesvalovali všechno na text - svůj díl má i ta režijní snaha o styl, ta mnohovrstevnatost a bohatost různosti výrazových prostředků. Místo a čas, jež jsou jim dány, se neúměrně prodlužují, dynamika a rytmus se ztrácí, baladický šerosvit se stává zvláštním prolnutím lyrčnosti a epičnosti, která ve svém souhrnu nemůže uplatnit to, co divadlo, divadelnost potřebuje: děj jako soubor akcí. Na konec zopakují to, čím jsem začal: ten text i režijní úsilí mají v sobě pozitivní náboj. Možná je ovšem základní vtip v tom, že režisér Faitlová zcela věřila autorce Faitlové a příliš, příliš zevrubně a pokorně, do důsledků provedla každé písmeno předlohy, místo aby prověřovala jevištní jejich užitočnost.

Jan Císář

DĚTI O PŘEDSTAVENÍCH

V sobotním rodinném semináři II. (děti starší) jsme si opět hned po ránu povídali o představeních z předešlého dne. V improvizacích nejzajímavějších situací z nejzajímavějšího představení se tentokrát ukázala větší pestrost, než minulý den. Objevila se tu hned 3 představení ze 4 zhlédnutých. Třikrát MALÍČKOSTI OD DĚTÍ (2x Chodící jitrnice, 1x Rosnička), 1x ZLATÉ KAPRADÍ a 1x PRINCEZNIČKA NA BÁLE.

Zajímavá situace nastala při povídání si o OSTROVECH Olgy Strnadové ze Žamberka, neboť polovina "seminaristů" je právě z jejího souboru a v představení účinkovala. Bylo nesmírně zajímavé poslouchat a pozorovat děti, když ostatní - tedy "diváci" hodnotili představení. Chválili, ale i upozorňovali na některé zádrhly a "hraječ soubor" pozorně naslouchal, občas přikyvoval a potom trpělivě vysvětloval. Nikde ani stopa uražené ješitnosti, zapřklosti, nervózního oponování, obhajování se za každou cenu, jak to lze někdy vidět u souborů výrazně erudovanějších.

A toto jsou střípky z následující diskuse:

Ve čtyřech (Princeznička na bále, Odkud ten náš holub letí)

- zaujalo mě to, znám ty pohádky nazapaměť a najednou jsem je viděla úplně jinak
- je to nápadité, moc se mi líbily loutky na prstech
- hezké byly obě pohádky, ale kdybych si měla vybrat - tak Princeznička na bále
- mě se líbí i holoubků, jak všechno hráli - vypravěče i holoubky

Ostrov

- líbilo se mi využití nosů - znamenaly mnoho věcí
- líbil se mi prostor, který nám dali pro naši fantazii
- musel bych to vidět ještě jednou, moc si z toho nepamatuju, ale to "nic" se mi líbilo
- bylo to hezky udělaný, ale připadalo mi, že toho bylo hodně najednou. Když už jsem jedno pochopila a porozuměla tomu, už od toho utekli a ukazovali a říkali už něco dalšího.
- na začátku nám nabídli "nic jen pro tebe", to se mi líbilo, ale pak si to předávali mezi sebou a nás vynechali a nic nám nedali

A reakce žamberských.....?

My bychom to "nic" dávali divákům, ale my nevíme, jaký tam jsou diváci, tak se jich jenom ptáme, a pak si to rozmyslíme, protože nevíme, jestli by to chtěli, jestli by o to "nic" stáli.

Zlaté kapradí

- líbily se mi loutky a využití scény (dřevěné ohrady)
- líbilo se mi, že se herci střídali - hráli a svítili, zpívali
- vytvořili krásnou atmosféru (Svatojanská noc)
- víly měly krásný zlomyslný vříš smích
- líbily se mi ovečky, jak cinkaly a třepaly nožičkama
- dobře zahráli dramatické chvíle
- líbil se mi boj s Turkama a vojáci s otevřenými pusama
- herci dobře vodili loutky
- herci odpovídali loutkám, dobře to měli rozdělené (nejvíc mě zaujala krátkovlasá paní - Karin)
- nerozuměla jsem úplně vztahu Mladky a jejích sester

Maličkosti od dětí

- vtipné nápady
- hezké byly Myši
- líbila se mi hlavně Jitřnice. Ten kluk co hrál, je hrozně šikovnej
- jak se dokázal přeorientovat do Malého prince a byl úplně jiný

A co jsme si odnesli do života :

Malý princ

- ten, o kterého se staráme, koho máme rádi, je vždycky jedinej mezi ostatními

Zlaté kapradí

- sliby by se měly plnit. Vždycky to nemusí skončit tak dobře, jako v pohádce
- měli bychom si vážit darů od člověka, který nás má rád

Ostrovy

- se vším se dá hrát, i s básničkama. Smysl hraní může být i v nesmyslu

zapsala J. Lhotská

STRÍPKY

Vážení loutkáři!

Prosím Vás za pochopení a odpusťte mi nedostatek, který nastal tím, že nelze osvětlení hlediště pozvolna stmívat a rozsvěcet. Stalo se to, co se stává, když něco nutně potřebuješ a toto vypoví službu. V lidové řeči se tomu říká, že z automatického ovládání odstředili dva ovládací prvky, za které nemáme náhradu.

Děkuji za pochopení a doufám, že toto nepoznamenaná výkony účinkujících, a ostatním přeji mnoho hezkých opravdových loutkových inscenací a hezký pobyt v Chrudimi.

Fr. Rýdl - osvětlovač

V neděli v 21.00 hodin pořádá Česká sekce UNIMA besedu o světovém festivalu a kongresu v Lublani (účastníci byli Nina Malíková a Luděk Richter) a o výročí založení Muzea loutkářských kultur a jeho dalších plánech s Alenou Exnarovou.

Beseda se koná v divadelním klubu - levý postranní vchod divadla K. Pippicha.

Divadelní klub opět inzeruje stravu na dnešní poledne. Na repertoáru bude tentokrát polévka hovězí s knedlíčky a rajská s knedlíkem. Přejeme všem dobrou chuť a touto cestou redakce objednává 4 kousky!

Po zveřejnění výsledků prezidentských voleb z federálního shromáždění v pátek večer přišlo několik účastníků LCH s iniciativou vyjádřit svůj názor na nevolení Václava Havla prezidentem republiky. Pod následující text se do sobotního poledne podepsalo 198 loutkářů, a další zájemci mají možnost podepsat prohlášení v informačním středisku divadla K. Pippicha.

Prohlášení zaslané poslancům Federálního shromáždění :

Vážení poslanci Federálního shromáždění,

3. července jste nezvolili prezidentem naší republiky Václava Havla. Jsme přesvědčeni, že Vaše rozhodnutí je špatné a nemoudré. Nechceme Vaši vinou ztratit možnost žít v demokratickém státě. Prezident Havel je pro nás symbolem demokracie, symbolem svobody člověka, a vy to víte. Protestujeme proti Vašemu rozhodnutí.

Účastníci 41. loutkářské Chrudimi

Vážení přátelé,

pro Vaši informaci i pro veřejnou kontrolu zveřejňujeme rámcový rozpočet 41.LCH. Myslíme si, že na informace tohoto druhu má veřejnost právo, zvláště když většina prostředků jde z veřejných zdrojů.

ROZPOČET :

A. PŘÍJMY :

- příspěvek MK ČR	200.000,--
- příjem z prodeje vstupenek	20.000,--
- příjem z prodeje programů a Zpravodajů	2.500,--
- příjmy za placené služby (účastnické poplatky)	15.000,--
- příspěvek Okresního úřadu Chrudim	35.000,--
- příspěvek Města Chrudim	30.000,--
PŘÍJMY celkem	302.500,--

B. VÝDAJE :

- cestovné účinkujících souborů	130.000,--
- tiskoviny	53.000,--
- honoráře (porotců, lektorů, redakce)	37.000,--
- mzdy spojené s organizací přehlídky (divadelní technika, uklízečky apod.)	25.000,--
- ostatní služby (fotodokumentace, nákl. na propagaci, výlep, květiny)	12.500,--
- spoje	7.000,--
- el. energie	7.000,--
- pohostění a dary (setkání souborů s představiteli města)	5.000,--
- přepravné	1.000,--
- DKP do 100,- Kčs	1.000,--
- nájemné	1.000,--
VÝDAJE celkem	302.500,--

Organizační štáb 41.LCH

DOSTALI JSME ...

Vážení loutkáři!

Po takových kritikách na náš soubor by bylo velice snadné stáhnout se do ulity a tiše, provinile přemýšlet. Já se však pokusím přemýšlet nahlas.

Víme, že naše představení má spoustu chyb, ale přijeli jsme sem do Chrudimi poprvé, a to s kusem, do kterého jsme vložili svou práci, čas, a dá-li se to tak říci i srdce. Proto nás velice mrzí, že při představení pro seminaristy zazněl z hlediště prý i výsměšný smích (viz článek pana Slavíka). Každý loutkář ví, že jsou představení dobrá, průměrná i špatná, ale že je lidé dělají rádi.

Páni lektori! Naučte své svěřence nevysmívat se! Když se mi to nelíbí, tak se nesměju a netleskám. Pak se může lehce stát, že soubor nepřilíhl otrlý nevydrží (což doufám nebude náš osud). To snad nikdo nechce.

A ještě jednu poznámku: Pan Císař si ve Zpravodaji č. 3 posteskl, že se s námi neměl možnost seznámit, čímž zřejmě myslí naši nepřítomnost na rozboru představení. Uznávám, že jsme si měli zjistit, kdy a kde se rozbor koná, sami ve svém zájmu, ale opakují, že jsme elévové a musím vám říci, že naše neúčast nebyla záměrná. Šlo o den našeho příjezdu a nestačili jsme se ještě rozkoukat. Ano, měli jsme možnost jít na rozbor i další večer, ale ne z naší vůle bylo na tuto dobu přesunuto setkání se sponzorem.

Velice rádi bychom se setkali dodatečně s někým, kdo by s námi připomínky k naší hře zkonzultoval, protože chceme ve svém koníčku pokračovat a máme zájem na tom, abychom z "předstupně divadla" pokročili alespoň o ten stupeň výš.

Klára Nejezchlebová, členka souboru Leporelo

Povzdech Jiřiny Lhotské č. 3 :

(ze soboty 4.7.1992)

Nevím, nevím. Ale pořád ještě věřím, že soukromé divadlo nebude pouze paralelou k určitému druhu soukromého podnikání.

MALIČKOSTI II. V OBLACÍCH

Sobota ráno 9 hodin - rampa firmy BASY, zadní trakt nákupního střediska Kateřina - NON STOP SERVIS VELKOOBCHOD Chrudim - skupina dětí z Plzně, Prahy, Třince čeká ...

To je toho, na festivalech se různě čeká. To dnešní čekání dětí s názvem MALIČKOSTI II., které zde hrály v divadleku Mír, bylo spojeno s otázkami : Uvidíme? Neuvidíme? Poletíme? Nepoletíme? Splní? Nesplní?

První odpověď byla zodpovězena, když šéf firmy BASY, pan Jindřich Balous, přichází a zve děti k nasednutí do džípu - chtěly skoro všechny - a do dalších dvou osobních aut, aby nás odvezli na místní letiště Aeroklubu Chrudim. Tady stálo několik letadel. Tak a co dál... Poletíme, nebo jen prohlídka? Přichází pan Balous s videokamerou a asi vedoucí Aeroklubu a zvou nás k nastoupení do žlutého jednomotorového letadla AN4. Nejsem znalec, ani akreditovaný zpravodaj Zpravodaje, **poletíme!**

Nastupujeme, zavěšujeme imaginární padáky a za chvíli si to s námi "Anton" uhnání po travnaté ploše, drncá, hučí, otfásá se, najednou klid, zvedáme se, nakláníme, propadáme, smějeme se, díváme kulatými okýnký ... jéé Sečská přehrada, barevné stany kempu, políčka, rybníčky, lesy, cesty, autíčka, náš stín, Pardubice, Chrudim, kostel, náměstí, divadlo, lidičky, tolik dojmů najednou, to se nedá popsat, mírné žuchnutí, drncání, stojíme, kabina se otevírá, někteří padají do trávy, konečně zem, trochu nevolnosti z toho houpání.

Bylo to nádherné! Pak ještě parašutisté, nablýskaná letadla v hangáru. Zázitek a vzpomínky na celý život díky firmě BASY. Děkujeme pane Balousi, děkujeme Aeroklubu. Budeme moc vzpomínat!

Jiří Oudes

SITUAČNÍ ZPRÁVA O ČSL.LOUTKÁŘI

Ministerstvo kultury vydává v nakladatelství PANORÁMA šest časopisů, zabývajících se zájmovými činnostmi občanů. Jsou to AMATÉRSKÁ SCÉNA, ČESKOSLOVENSKÝ LOUTKÁŘ, ČTENÁŘ, ŘÍŠE HVĚZD, TANEČNÍ LISTY a FILM A VIDEO. Na jejich vydávání věnuje ročně částku řádově 3 milióny Kčs. Platí se z nich platy redaktorů včetně šéfredaktory všech šesti, honoráře, výroba, grafická úprava. Pochopitelně je v této částce také skryta režie nakladatelství, tj. příspěvek na výrobní, odbytové, výtvarné a další obecné útvary. Uváděná částka není podle mého názoru malá, ale přesto nestačí pokrýt náklady spojené s vydáváním. Pro informaci jedno číslo ČSL.LOUTKÁŘE stojí i s onou režii mezi 35 až 44 tisíci Kčs. Proč prostředky nestačí? Příčin je celá řada. Oba divadelní časopisy mají nízké náklady, neboť klesá počet odběratelů. S nízkým nákladem klesá také možnost lepšího odbytu např. stánkovým prodejem nebo soukromými knihkupci. Rabat šedesát haléřů samozřejmě nikoho nemotivuje. Nedaří se vyvázat z PNS, která navíc odmítá vydat seznam předplatitelů, neboť JE prý jejím majetkem. Co dělá odbytové oddělení nakladatelství. Obávám se, že buď málo nebo nic. Nedaří se sehnat levnější tiskárnu. A opět výrobní oddělení se nijak neznepokojuje. U LOUTKÁŘE existuje ještě jeden specifický problém. Podobně jako TANEČNÍ LISTY je časopisem federálním, avšak MK SR na LOUTKÁŘE v rozporu s příslibem zatím nepřispělo. Sečteno a podtrženo chybí pro časopis do konce roku částka 100 tis. Kčs, respektive takovou částku má redakce získat. Redakční rada LOUTKÁŘE se podobně jako redakční rada AMATÉRSKÉ SCÉNY vážně zabývala otázkou pokusit se postupně vyvázat časopisy z PANORÁMY a tím také snížit neproduktivní režii a založit alternativní zdroj financování.

Co mohou udělat loutkáři, samozřejmě pokud se domnívají, že takový časopis je užitečný? Především se pokusit získat další odběratele, popř. přemluvit k prodeji svého místního knihkuppe a u něj si časopis kupovat. Vyhledávat a získávat možné sponzory a dárce třeba mezi soukromými podnikateli divadelníky, a to nejen ihned, ale i vylédově. A konečně pokusit se spolu s redakcí uvažovat o otázce, jak zvýšit zajímavost, užitečnost nebo prostě atraktivnost časopisu. Na Vaše podněty, návrhy, dobré nápady (nedalo by se v LOUTKÁŘI něco inzerovat?) netrpělivě čeká redakce.

Lenka Láznovská

Jaroslav Šůra

Vážená paní Pavlíková, posílám Vám k posouzení pět skic návrhu plakátů k letošní Loutkářské Chrudimi. Ten Honza Hlína to dělal se zaujetím a pěkně. Je mi líto, že nás předběhl, ale postavil si v Chrudimi svými plakáty nádherný pomník a každému po něm se to bude dělat těžko ...

tak začíná dopis akademického malíře a grafika Jaroslava Šůry, autora plakátu letošní 41.LCH. Dovolíme si trochu Vám ho představit: Narodil se 31.3.1929 a vystudoval Státní grafickou školu a Vysokou školu umělecko-průmyslovou v Praze, jeho výtvarný názor zpočátku ovlivnili především jeho učitelé prof. R. Beneš a prof. K. Svolinský. Jeho dílo zahrnuje na 250 realizovaných plakátů a 200 ilustrovaných a graficky upravených knih pro snad všechna naše nakladatelství. Za svoje plakáty obdržel téměř čtyři desítky cen, stejně jako za volnou grafiku a malbu.

Dovolujeme si na závěr ještě citovat z jeho dopisu, který více než cokoliv jiného poví o umělci to, co bychom měli vědět:

"...Los tedy padl na mne a úkolu jsem se snažil zhostit podle svého nejlepšího svědomí, tak, jak to dělám, svým názorem, který jsem si za léta vybudoval.

Loutkové divadlo patřilo neodmyslitelně k dětství snad každého z nás. Kulturu lidé vytvářeli sami sobě, jeden druhému, pro radost, pro životní potřebu, jako nutnost, jako nezbytnost. Na loutkové divadlo chodili dospělí i děti. Když na loutky nebylo, tak jsme si je dělali sami, jeden dělal hlavičky, druhý šil obleky, třetí vymýšlel vedení loutek, další maloval kulisy, maminky šily oponu a zvlášť náročné kostýmy. Myslím si, že je třeba křísit tradici českého loutkářství a při vši účtě a respektu k současným snahám moderního pojetí se všemi technickými vymoženostmi, bude české loutkářství, myslím si, dál čerpat i z našich národních tradic... Televize kazí vkus dětí všemi těmi zručnostmi Šmoulů a jim podobných, knižní vydavatelství přejímají nekriticky americký kýč v produkci dětských knih. Aleš, Svolinský, Strnadel, Lada, Trnka - jako kdyby nikdy neexistovali..."

Co dodat?

Odpovědi Chrudimáků na otázku: "Patří loutky do Chrudimi?"

Pán se psem, bílá košile, důchodový věk :

To víte, že ano, kam jinam by patřily? Všechno, co se kolem loutek kde děje, začalo v Chrudimi. Já tu bydlím už moc a moc let a pamatuju moc prezidentů a vládců města a soudruhů a pánů - ale oni přicházeli a odcházeli a ty loutky, ty tu byly vždycky. Vid', Bobane? My se na to těšíme oba, víte, já jsem vdovec a už v důchodu a tak si čtu noviny a všechno mě zajímá a povím vám to v té televizi, co teď ukazují, to je hrůza! Proč tam není někdy něco o tom, co si lidé opravdu myslí a říkají? Asi se to tam nesmí pustit...

Příslušník policie, dříve VB (ve dvojici s druhým):

A občanku máte? Tak ukažte...! No jo, a co tady děláte? Jo loutky...! Hele, tyhle dvojsmyslný votázky si nechte, já vám něco řeknu, vy to vytisknete a bude malér...

Černý šerif - ostraha TRANSPORTY:

Moment, napřed se ptám já! Kam to jdete? A s kým to máte domluvený? A občanku máte? A kdy budete pryč? A na co se to ptáte? Jo loutky... Tak to já nevím, já mám jiný starosti, víte, co to je tohle tady všechno uhlídat? A voni si sem chodí, kdy se jim zachce!

Manžel POES.

Bez diskuse patří! Protože já znám Chrudim jedině s loutkami, jinak ne! Byl jsem tu naposled asi před třemi lety, teď jsem měl pauzu (?) ale z toho, jak jsme tu vystupovali, mám jen příjemný vzpomínky. Chrudim je pro mě synonymem loutek!

Zmrzlínka před divadlem KP...

Loutky tady byly vždycky! (nadšení v hlase, v očích a těle, i 6 druhů zmrzlin se nadšeně roztálo...). Nebydlím tu dlouho, ale myslím si, že je to kulturní činnost, která nesmírně obohacuje město! Jinak tu jsou akorát ty diskotéky a kino a vlastně se tu nic neděje, ale za to si asi lidé můžou sami - asi nemají peníze a tak.

Na otázku: "Kdo tedy za to může, že se tu nic neděje" řekla, že to si netroufá posoudit, ale že by to šlo asi dělat lépe...!

Bělovladá paní vyššího věku, v okně naproti divadlu...

Jo, to nevím, ale starejte se, za deset minut budou padat trakaře. A pak se ukáže.

Skupina dětí tmavší pleti před obchodem se zeleninou, ve věku cca

10-14 let.... Vole, nemáš vočeň? Nemáš - tak vypal! Jaký loutky? Jo - ta přehlídka? To je k hovnu, voni nechoděj na ty naše diskotéky a přitom jsou tam takový možnosti... Kluci, pošlete ho, von si to píše, von bude z Prahy...!

Odpovědi profesora Císaře na otázky: "Jak se vám tu žije?" a "Chybí vám tu někdo?"

Dobře - nebudu si nic vymýšlet!

Nic a nikdo, jsem spokojený člověk!

Na otázku "Jak se vám je v Chrudimi?" a "Kdo, nebo co vám tady schází?" odpověděly děti (tak do 18 let) :

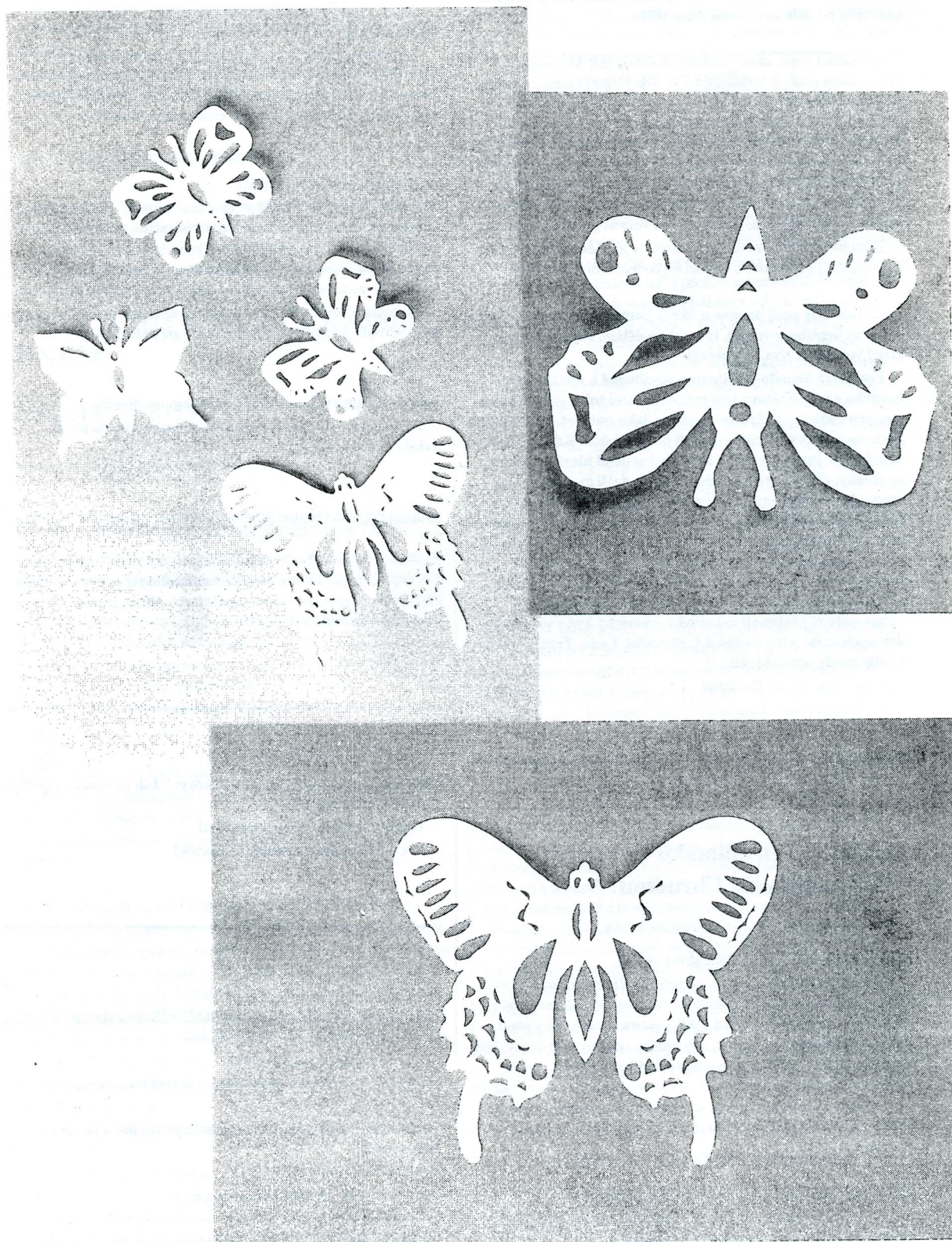
Helena : Já se tu cítím bezva, protože si sem jezdím odpočinout!

Anička : Mně je tu fajn, protože jsou tu prima lidi a jde jim o stejnou věc!

Petr : Je to pro mě únik ze stereotypu...!

Všichni: Chybí nám tu vedoucí našeho souboru Milan Čuban!

Už Vás někdo pozval na sbírku motýlů ? Že ne, tak my Vás zveme. Jestli chcete, můžete si vyrobit svoji vlastní. A pak na ni lákat třeba slečny (případně pány) .

PRO VOLNOU CHVÍLI

Ieseník, Sudoměřice, Dohňš, Přerov, Hracholusky, Jaroměř, Úvaly, Kozojedy.

To jsou jména měst a obcí, která jste se možná pokusili vyluštit ve Zpravodaji č. 3.

Ubu se vrací, Moje blues, Nasredin - to jsou tajenky včerejších "křížovek" a zároveň názvy děl Josefa Kainara.

Uhodli jste?

Hádkanky pro nejmenší byly také jednoduché: 1. koště, 2. hřib.

Protože jsme od čtenářů shromáždili několik zajímavých nově utvořených názvů měst a obcí, nabízíme vám je k rozlousknutí:

Zlobuška, Žiznidla, Ležov, Zkapr, Kabrož, Táles, Kračocky, Kos, Ostenava, Užnemánk, Oštěpouc, Špínatice, Mouchano, Parjasanice, Dvěbukvice, Nasačim.

Všichni, kdo se pokoušeli o novou slovo tvorbu, shodně říkali, že si při vymýšlení užili dost legrace. Tak ať se vám hezky luští a zkuste si vymyslet další, dosud nepublikované novinky!

Pán, ke kterému se váží dnešní tři maličkosti určené k luštění, je spisovatel knížek pro děti. Víc vám nenapovíme. Když budete pozorní, nápovědu si najdete. V tajenkách se opět skrývají jména některých knih.

DVOJITÁ HŘEBENOVKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9
S		S		S		S		S
.	.	.	.	.	.			
A		E		E		A		

- 1/ soubor /předmětů/
- 2/ značka našich barev
na textil
- 3/ noční pták
- 4/ oceán
- 5/ žlutý prvek
- 6/ reka protékající
Louny
- 7/ dobytek
- 8/ rohaté domácí zvíře
- 9/ projev pláče

SPIRÁLA

C	A	V	O
E	O	H	K
S	N	Z	I
T	A	.	.

Název širry je zároveň klíčem k řešení.

... A JEŠTĚ - hádkanky pro nejmenší

1. Černá hlavička,
bílá nožička.
Hlavička kůže zčervená,
konec nožky znamená.

2. Stojí luk vprostřed luk,
na tom buku dvanáct suků,
na každém suku třicet ptáků
a každý pták jinak zpívá.

UDĚLEJTE DRUHÝM RADOST !

I z tak snadno dostupného materiálu, jako je kreslicí čtvrtka a barevný papír, lze vykouzlit dekoraci do dětského pokoje, nebo jen dárek někomu, koho máme rádi.

Kromě čtvrtky a barevného papíru budete potřebovat: nůžky, lepidlo, špendlíky a trpělivost.

Nechceme vám předkreslovat šablony pro výrobu podobných "hračiček", určitě sami přijdete, jak na to. Velikost, barevnost i vhodnou tvář si jistě vytvoří každý sám. Jen několik obecných rad: Začínějte vždy od roury. Klidně na ni malujte (však to přelepíte). Než začnete stříhat a lepit, dvakrát až třikrát měřte! Panenku a panáčka na fotografiích vyráběly děti z páté třídy.

